

Leder.....

THE SAME PROCEDURE AS LAST YEAR

"...vi må passe oss så ikke arbeidet på bedehuset ikke begynner å ligne grevinnens nyttårsselskap..."

En av de underligste juletradisjonene i Norge er at "alle" må se Grevinnen og Hovmesteren på TV lille julaften. Selv innbitte avholdsfolk ler så de rister over en sørpe full hovmester og en senil gammel dame.

Grevinnen, miss Sophie er blitt gammel og senil. Likevel så holder hun, godt hjulpet av sin trofaste hovmester James, krampeaktig fast på de gamle tradisjonene. Grevinnens nyttårsselskap var en gang i tiden en stor begivenhet med flere selebre gjester. Nå er gjestene for lengst døde, men tradisjonen går sin gang, år etter år. Hovedpoenget for Miss Sophie er at alt må være nøyaktig slik som det alltid har vært. "Same procedure as last year" (samme prosedyre som i fjor).

Vi må vokte oss så ikke arbeidet på bedehuset blir en (alkoholfri) utgave av grevinnens nyttårsselskap. "Same procedure as last year." er en livsfarlig vei for alt kristent arbeid. Hvis vi gjør ting bare fordi det har vært vanlig før er vi inne på en farlig lvei. Alt arbeid i den kristne forsamling må være under konstant evaluering og gjennomtenkning. Det kan fungere godt å gjøre ting på samme måte som i fjor men da må vi vite hvorfor vi gjør det.

I NRI evaluerer vi alle arrangement kretsen har ansvar for. Hvis oppslutningen er mindre enn året før tar vi en ekstra grundig evaluering for om mulig å finne årsaken. Noen ganger blir det nødvendig å tenke i nye baner for at ikke arbeidet skal stagnere. Dette er en god kjørulegel også lokalt. Av og til er det riktig å fortsette på samme måte som før. Andre ganger kan det være nok å flytte møtetidspunkt eller møtedag. Men noen ganger kan det også være nødvendig å ta svært dramatiske grep på bedehuset, for evangeliets skyld.

Det er mange grunner til at enkelte bedehusforsamlinger opplever tilbakegang og det er ingen lettvinne svar på hvorfor

det skjer. Men hvis vi år etter år bare kopierer det som var i fjor er vi i alle fall helt sikker på at vi vil tømme bedehuset til slutt.

I disse dager legger vi reiserutene for våren. Jeg registrer at mange steder er møteopplegget på bedehuset et resultat av bevist planlegging. Men det finnes også bygder som har nøyaktig det samme opplegg på bedehuset i dag som for 40 år siden. Da er det grunn til å stoppe opp og tenke på miss Sophies nyttårsselskap.

Virkekraften i Guds ord endres ikke med nye eller gamle arbeidsformer. Det er likevel et faktum at for å nå folket med det levende ord, må vi også se på rammene rundt forkynnelsen. Møtetidspunkt, program, annonsering og møteplan er viktige ting. Ingen blir frelst uten å høre Guds ord forkynt, men hvordan kan vi forkynne hvis ingen kommer?

Dette skrives ikke for å spre mismot eller å stemple tradisjonelt bedehusarbeid som feil. Men også i indremisjonen trenger vi en stadig gjennomtenkning av hva vi holder på med. Jeg våger å påstå at vi fra kretsens side kan være til hjelp i en slik prosess. Til våren vil jeg prøve å få besøkt så mange av våre indremisjonsstyret som mulig både for å gi og få inspirasjon.

Takk for samarbeid, omsorg, gaver og forbønn i 2009.

Jeg ønsker alle lesere av Indremisjonsnytt en fredfull jul og et godt nytt år under Guds velsignelse!

Arild Ove Halås
kretsleder Nordmøre og Romsdal Indremisjon
ao.halaas@imf.no